

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobkyně: M.S., zastoupené JUDr. Františkem Grznárem**, advokátem, se sídlem v Horšovském Týně, náměstí Republiky 108, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Plzeň, Škroupova 18, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 28. května 2013 č.j. RR/1769/13,

t a k t o :

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žalobkyni se navrací z účtu Krajského soudu v Plzni soudní poplatek uhrazený v kolcích v částce 3.000,- Kč k rukám JUDr. Františka Grznára, ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Plzni dne 18. 6. 2013 se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného, který zrušil usnesení Městského úřadu Stříbro ze dne 15. 3. 2013, čj. 182/OVÚP/13/85/Če, bez dalšího a zastavil řízení o zrušení ověření existence stavby „*Sklep na č. parc. 663 a 848 v k.ú. Stříbro, Kladrubska ulice*“, vydané MÚ Stříbro dne 7. 12. 2011 žadatelům Ing. J.B. a R.B., oba trvale bytem ... Žalobkyně v odůvodnění žaloby uváděla, že dne 28.11.2011 podali Ing. J.B. a R.B. žádost o ověření pasportu stavby „*Sklep na parc. st. č. 663 a parc. st. č. 848 v k.ú. Stříbro, v Kladrubske ulici*“, přičemž se však jedná o nelegální stavbu sklepa ve vlastnictví manželů B., z větší části umístěnou na parc. st. č. 663 ve vlastnictví žalobkyně. Stavba sklepa byla vybudována v roce 1990 tehdejším vlastníkem pozemku parc. st. č. 663 v k.ú. Stříbro, M.L. Žalobkyně dovozovala, že Městský úřad Stříbro vydal toto ověření bez řádného správního řízení, zcela pominul vlastnická práva žalobkyně, jakožto vlastníka sousedního pozemku parc. st. č. 663 v k.ú. Stříbro, na kterém se z větší části stavba sklepa nachází. Městský úřad Stříbro přitom žalobkyni o vydání „Ověření existence stavby“ neuvědomil a ta nebyla ani účastníkem řízení. Městský úřad Stříbro protiprávně ověřil dvě vyhotovení zjednodušené dokumentace stavby (pasportu stavby), rovněž bez vědomí žalobkyně. Sklep byl postaven bez řádného stavebního řízení a jedná se o stavbu nelegální. Městský úřad Stříbro přitom vydával opakovaně svá zrušovací rozhodnutí s natolik závažnými vadami, že nezbylo než je v řízení o odvolání vždy zrušit, neboť opomíjel aplikovat stavební zákon a závazné právní názory obsažené v odůvodnění rozhodnutí odvolacího správního orgánu. Tímto postupem, který nelze předvídat u orgánu státní správy, došlo v přezkumném řízení

k prekluzi práva žalobkyně, kterou odvolací orgán napadeným rozhodnutím z 28.5.2013 potvrdil. Žalobkyně vyslovila přesvědčení, že popsáním postupem Městský úřad Stříbro při vydání ověření existence stavby ze dne 7.12.2011 porušil ust. § 125 odst. 4 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu a porušil ust. § 3 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu. Žalobkyně uváděla, že má za to, že byl-li opakovaně konstatován rozpor předmětného ověření existence stavby správními předpisy, jedná se o akt, ke kterému správní orgán II. stupně neměl vůbec přihlížet a případně měl konstatovat jeho nicotnost. Žalobkyně má dále za to, že nicotné rozhodnutí nemůže v právním státě obstát a jeho nicotnost by měla být konstatována závazně. Žalobkyně přitom byla nepřipustně opominuta ve správním řízení. V průběhu řízení nebyla řádně vyrozumívána a byla jí odňata možnost účastnit se řízení a došlo tak k závažným právním vadám v průběhu správního řízení. Ačkoliv rozhodnutí žalovaného nevykazuje zásadní právní vady, je třeba zdůraznit zásadu proporcionality, kdy zásadnějším zásahem do práv žalobkyně je existence aktu, oproti uplynutí zákonné lhůty. Žalobkyně navrhovala, aby krajský soud žalobě vyhověl a rozhodl rozsudkem, kterým rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje čj. RR/1769/13 ze dne 28.5.2013 bude zrušeno a kterým bude prohlášena nicotnost ověření existence stavby vydané Městským úřadem Stříbro dne 7.12.2011 pod čj. 1940/OVÚP/11/ČE. Současně žalobkyně navrhovala, aby žalovaný byl povinen uhradit žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Na podkladě ust. § 64 s.ř.s. s použitím ust. § 103 o.s.ř. soud kdykoliv za řízení přihlíží k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé.

Podle § 70 písm. a) s.ř.s. jsou ze soudního přezkoumání v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu vyloučeny úkony, které nejsou rozhodnutími.

V rámci zkoumání přípustnosti podané žaloby, vycházel krajský soud z nesporných skutečností, ze kterých vyplývá, že Městský úřad Stříbro dne 15.3.2013 pod čj. 182/OVÚP/13/85/Če vydal usnesení, kterým podle ust. § 156 odst. 2 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu zrušil sdělení o ověření existence stavby „*Sklep na parc. č. 663 a parc. č. 848 v k.ú. Stříbro, Kladrubská ulice*“ vydané Městským úřadem Stříbro dne 7.12.2011 pod čj. 1910/OVÚP/11/Če, žadatelům Ing. J.B. a R.B., oba bytem... Rozhodnutím z 28.5.2013, čj. RR/1769/13 Krajský úřad Plzeňského kraje usnesení Městského úřadu Stříbro, čj. 182/OVÚP/13/85/Če ze dne 15.3.2013, bez dalšího zrušil a řízení zastavil.

V přezkoumávaném případě krajský soud vycházel z obsahu podané žaloby, kterou se žalobkyně domáhala přezkumu rozhodnutí žalovaného dle § 65 s.ř.s. Žalovaný napadeným rozhodnutím přezkoumával usnesení MÚ Stříbro vydané podle § 156 odst. 2 správního řádu, kterým bylo zrušeno sdělení o ověření existence předmětné stavby. Při vydání usnesení o zrušení citovaného sdělení postupoval Městský úřad Stříbro podle části IV. správního řádu, konkrétně podle ust. § 156 odst. 2, podle kterého vyjádření osvědčení nebo sdělení správního orgánu, které je v rozhoru s právními předpisy a které nelze opravit podle odst. 1, zruší usnesením správní orgán, který je vydal nebo učinil a to s účinky ode dne, kdy bylo zrušované vyjádření nebo osvědčení vydáno anebo sdělení učiněno, nestanoví-li zákon jiný postup. Na tento postup podle § 156 odst. 2 správního řádu se přiměřeně použijí ust. hlavy IX., části druhé správního řádu o přezkumném řízení. Usnesení vydané podle § 156 odst. 2 správního

řádu se oznamuje dotčeným osobám a nelze proti němu podat odvolání, neboť v dané věci není vedeno řízení podle části II. správního řádu a tím nelze ani řešit otázku účastníků řízení ve smyslu § 27 správního řádu. Odvolání vůči rozhodnutí, včetně usnesení, mohou podat v souladu s § 81 správního řádu pouze účastníci řízení a účastníci řízení podle § 156 odst. 2 neexistují, čímž není vytvořen právní podklad pro podání odvolání. Usnesení vydané na podkladě § 156 odst. 2 správního řádu je pouze formalizovaným způsobem nápravy vadného úkonu a není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. neboť nezakládá, nemění a ani neruší nebo závazně neurčuje konkrétní práva a povinnosti. Předmětem úkonů prováděných správním orgánem byla reakce správního orgánu na jednotlivé kroky, které vlastníci stavby „Sklepa“ Ing. J.B. a R.B. zvolili za účelem obstarání dokumentace skutečného provedení stavby ve smyslu § 125 stavebního zákona č. 183/2006 Sb.

Krajským soudem zjištěné skutečnosti potvrdily, že žalobkyně se v dané věci domáhala přezkumu rozhodnutí žalovaného se zřejmým úmyslem zahájit soudní řízení podle § 65 a násl. s.ř.s. Podmínkou přípustnosti takovéto žaloby proti rozhodnutí správního orgánu je požadavek, aby žaloba směřovala proti rozhodnutí, které je způsobilé zasáhnout do právní sféry jednotlivce ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. V přezkoumávaném případě žalovaný správní orgán rozhodoval ve věci sdělení o ověření existence stavby, vystaveného v návaznosti na § 125 stavebního zákona a vydaného v režimu § 154 a násl., tzn. podle části IV. správního řádu, kdy správní orgán při této činnosti postupuje podle části II. správního řádu a to podle vybraných, v § 154 správního řádu citovaných zákonných ustanovení. Předmětné sdělení o přípustnosti stavby a stejně tak usnesení správního orgánu o zrušení tohoto sdělení vydaného v rozporu s právními předpisy podle § 156 odst. 2 správního řádu, které není vydáváno v režimu správního řízení podle části druhé správního řádu, není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s.

Žaloba, kterou se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného podle § 65 s.ř.s. musela být na podkladě § 46 odst. 1 písm. d) s použitím ust. § 70 písm. a) s.ř.s. jako nepřipustná odmítnuta. Rovněž žaloba v části, ve které se žalobkyně dovolávala prohlášení nicotnosti ověření existence stavby je zatížena znakem nepřipustnosti, neboť i vyslovení nicotnosti podle § 76 odst. 2 s.ř.s. připadá v úvahu pouze u úkonů správního orgánu, které jsou rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. (*shodně v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4.10.2013 čj. 4 As 113/2013-30 dostupného na www.nssoud.cz*).

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Na podkladě ust. § 10 odst. 3 *in fine* zákona o soudních poplatcích č. 549/1991 Sb., žalobkyni se navrací uhrazený soudní poplatek z účtu Krajského soudu v Plzni, neboť návrh na zahájení řízení byl před právním jednáním odmítnut.

P o u č e n í: *Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.*

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni 31. prosince 2013

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková